

ÆLDREMINISTERIET

Folketingets Ældreudvalg

Holbergsgade 6
1057 København K
Telefon 33 92 93 00
post@aeldremin.dk
www.aeldremin.dk

Sagsnr.
2024 - 7791

Doknr.
931113

Dato
20-11-2024

Folketingets Ældreudvalg har d. 23. oktober 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 9 (alm. del) til ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Marlene Harpsøe (DD).

Spørgsmål nr. 9:

"Vil ministeren redegøre for, hvad der ligger til grund for den store forskel i priser på tøjvask, som ældre borgere møder i forskellige kommuner landet over? Der henvises til artiklen "Kritik: Vaskepriser på plejehjem er uigennemsigtige" bragt i Kristeligt Dagblad den 23. oktober 2024".

Svar:

Efter § 1 i bekendtgørelse om betaling for generelle tilbud og for tilbud om personlig og praktisk hjælp m.v. efter §§ 79, 83 og 84 i lov om social service fastsætter kommunalbestyrelsen beslutning om betaling for hjælp eller støtte som f.eks. tøjvask.

Ved fastsættelsen af betalingen kan kommunalbestyrelsen højst medregne kommunens gennemsnitlige, langsigtede omkostninger, der kan henføres til produktion og levering af tilbuddet. Det vil sige kommunalbestyrelsens samlede direkte og indirekte omkostninger til tilbuddet, herunder omkostningerne ved køb af tilbud hos private og regionale leverandører.

Direkte omkostninger er omkostninger, der direkte kan henføres til det pågældende tilbud, som for eksempel råvarer, køb af materialer og tjenesteydelser m.v. Indirekte omkostninger udgør eksempelvis andel af fællesomkostninger til lokaler, administration m.v. samt afskrivning og forrentning af kapitalapparatet.

Derimod må det tidsforbrug, som medarbejdere i den kommunale forvaltning anvender til opgaver relateret til tilbuddene, ikke medregnes i kommunernes omkostninger. Det er her vigtigt at skelne mellem omkostningerne knyttet hhv. til leverandørens opgaver og til den kommunale myndigheds opgaver i forbindelse med produktionen og leveringen af tilbuddet til modtagerne. Omkostningerne knyttet til den kommunale myndighed skal holdes helt ude af omkostningsberegningerne.

Borgeren betaler således de reelle omkostninger og dermed det faktiske ressourceforbrug, medmindre kommunalbestyrelsen vælger at yde et tilskud, hvor betalingens størrelse nedbringes.

Dette videreføres med den nye ældrelov.

Med venlig hilsen
Mette Kiergaard
Ældreminister